

LA VALL DEL MOGENT

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

Que vol ballar?... Que balli!...

Dèiem la setmana passada que dels principals fets provocadors de l'odi envers l'Asmarats, dels seus contraris polítics, n'hi havia algun que una volta fracassat havia caigut en l'oblit.

D'aquests, un dels més importants, és l'ocorregut l'any passat en la diada de la Festa Major de Santa Agnès de Malenyans, conegut vulgarment pel «fet de l'envelat».

Necessariem mitja dotzena de VALLS DEL MOGENT, per a explicar detalladament els incidents ocorreguts durant tres o quatre dies al patriarcal i veí poble; incidents que portaren a un carrer sense sortida al llavors President de la Comissió Gestora, que, en veritat, encara no hem pogut esbrinar el perquè no presentà a seques la seva dimissió.

L'interès d'aquell home consistia en deixar ballar els joves del seu bàndol i privar-ho als d'ideal oposat.

Els que eren víctimes de l'odi del senyor Quintana, acudiren a l'Asmarats perquè s'interessés en llur afer i aquest, no sols logrà que poguessin ballar tots, sinó que, malgrat les ordres en contra donades pel President, pogueren aixecar l'envelat al lloc acostumat de tota la vida.

Mentre hi havia qui reconeixia en l'Asmarats un gest heròic i noble, s'aixecà una polsaguera fenomenal d'odi i de crítica envers el primer tinent d'alcalde, produïda, naturalment, pel despit dels que haurien disfrutat en la inferioritat, no moral ni material, sinó mandatària del pròxim.

Heus aci, doncs, un dels motius, per cert ben injust, dels creadors d'odi envers el nostre amic.

Qui sap si els hauria agradat gaire, als amics del senyor Quintana, que en lograr l'Asmarats el permís per a l'envelat de llurs contraopinants, s'hagués interessat també per a fer arrencar o desplantar el seu?

I potser tal volta ho hauria lograt, puix n'hi hem vist ja tants d'actes que semblaven impossibles i els ha arribat a capl...

Però, com hem dit ja moltes vegades, el seu esperit no és venjatiu.

Que el poble vol ballar?... Que balli! Que vol cantar?... Que cantil! Que vol votar?... Que voti! Aquest és el seu pensar i el seu ideal; per cert ben al revés de molts que prediquen la llibertat i la democràcia i si per dissort arribaven a tenir la paella pel mànec, pobre Asmarats i pobres de nosaltres, com hi passariem pel «tubo»!

F. TORRENS

Reïnes o esclaves?

Una de les coses que més repugnància ha causat sempre al nostre esperit, han estat els concursos de bellesa.

En sentir parlar de la «miss» tal cosa o «miss» tal altra, els cabells se'ns posen de punta, puix veiem en l'elegida una víctima i una esclava més de la moda i de la vanitat.

Quantes i quantes vegades haureu vist pels diaris i revistes noies modestes i d'humil posició, que pel sol fet d'haver estat elegides «miss», es veuen obligades a posar mig despullades i amb tota classe de posicions davant del fotògraf i del món enter.

I aquest fet, que a primer cop de vista sembla mancat de tota importància, la té trascendental.

Si no, parlem-ne. Comparem la noia amb una joia, ja que una joia ha d'ésser, quan en ella recolzen sa intel·ligència, poetes, músics, escultors i artistes de tota classe.

Heu vist de tota la vida que la joia de valor i de mèrit, no sols resta reservada dintre d'un finíssim estoig, sinó que àdhuc són rares les vegades que el joier l'exposa a la vista del públic, per por moltes vegades de que excitant l'instint posseïdor de certes persones, pugui ésser sostreta.

En canvi la joia barata, la de fira i de quincalla, la veureu anar de mercat en mercat, de fira en fira, a gavells per damunt la taula del mostrador i embrutida per les mans de tota classe d'envejosos i famolencs presumits.

Igual passa amb les noies. La que va decentment vestida, la que s'absté en el possible de cridar l'atenció, són rares les vegades que cau en la fangosa xarxa del materialisme, ja que l'envolta una aurèola espiritual i de sentimentalisme; i sentimentalista sol ésser casi sempre l'amor que la crida per a formar el seu niu.

En canvi, la que, com la joia falsa, va sense un estoig decent que l'abrigui, mostrant a dret i a tort la seva falsa brillantor, aquesta si que, dissortadament casi sempre és carn de canó del materialista jovent que corre en abundància en nostres temps, plens d'enganys, trampes i traïdories.

Es per això que som contraris acèrrims d'aquestes exhibicions públiques de bellesa, que, com hem dit, crien només que orgull i vanitat, convertint la noia en un moble de luxe i de fantasia.

Podrà ésser bella i encisadora una reina de bellesa, però en serà molt més la noia que ostenti en el seu front la diadema de la modèstia, acompanyada de les precioses pedres de la humilitat, de la senzillesa, de la puresa i del treball.

Llàstima que moltes vegades no són elles les culpables de la seva pròpia desgràcia i perdició!

NYAC

Sessió de l'Ajuntament

A la sessió ordinària de 1ª convocatòria del dia 1er de juny hi assistiren els consellers Monteys, Asmarats, Torrents, Vilà i Galbany, i presidí l'alcalde, Sadurn Pujadas i Fortuny.

Es procedeix a la lectura de l'acta anterior, que és aprovada per unanimitat.

Seguidament s'estudien els comptes que han estat presents a l'Ajuntament i els que quedaren damunt la taula en sessions anteriors; acordant-se per unanimitat aprovar els següents: de la casa Bayer Germans, de Barcelona, per impresos servits en anys anteriors, a compte, 260 55 ptes. A Esteve Musachs, pel terreny cedit i servitud de pas i talla d'arbres pel pou de l'abastiment de les aigües. A la Companyia Telefònica, pel lloguer i conferències, del trimestre passat, 73 30 ptes. A l'Energia Elèctrica, pel fluid públic a les escoles, Casa de la Vila, etc., quart trimestre del 1933, primer trimestre del 1934 i mes d'abril, en total 2,539'56 ptes. A Estabanell i Pahisa S. A., per l'enllumenat de l'any 1932 fins el maig del 1934, més les despeses d'instal·lacions i reparacions de llums públics, 1,025'10 ptes.

S'aprova la liquidació presentada pel representant de l'Ajuntament a Barcelona, casa Subiracs, del primer trimestre de l'any 1934, que en resulta un ròssec al seu favor de 133 45 ptes.

Després d'una breu discussió, s'acorda que la comissió que porta a cap les negociacions prop de la Companyia Estabanell i Pahisa per a suministrar fluid en aquest terme municipal, continuï fins arranjar l'assumpte.

El conseller Francesc Asmarats proposa a l'Ajuntament, que havent-hi al Raval un metge i donant-se el cas que a La Roca n'hi ha dos, es nomeni aquell Inspector de Sanitat, i d'aquesta manera els tres metges que hi ha al terme gaudiran d'una retribució per a atendre les seves despeses; en el ben entès de sempre i quan pugui ésser possible. L'Ajuntament acorda estudiar-ho per 5 vots contra 1.

El mateix senyor Asmarats demana amb caràcter previ i urgent que es disposi una inspecció en unes cloaques que estan emplaçades en terme de La Roca i l'Ajuntament de Cardedeu ha disposat que per elles aboquin al riu Mogent totes les matèries residuals d'aquella Vila, essent això un constant perill, puix podria